

Веселъ гостъ.

Висѣло зелено орѣхче въ зелената си черупка и му омръзнало.

Допълзѣло добро старче, рошаво червейче и му дума:

— Пустни ме да ти дойда на гости: ще полегна и разположа стари кости. Ще заживѣемъ отъ хубаво по-хубаво; азъ ще ти приказвамъ приказници, ще ти пѣя весели пѣснички.

— Не пушай този скитникъ!... говорѣли братята на орѣхчето. — Добро не те чака!

Орѣхчето отговорило:

— Всѣки за себе си, вие гледайте вази-си, азъ мене-си.

И пустнало то червейчето. Пробило червейчето черупката, заврѣло се въвъ вжтрѣшността, изгризало ядкитѣ, залюляло се и запѣло:

„Веселъ ли си, братъ Орѣшко,
Братъ Орѣшко — Празнодрешко?
Азъ съмъ, братко, прѣдоволенъ
Отъ живота си охолень!“

И чука-стърже гостенинътъ-червей въ праздната черупка и весели своя домакинъ... Богъ да ни пази отъ такива гости!

